

SÁSDI EGYNAPOS TALÁLKOZÓ

Szombat reggel, a szokásos napi rutinba keveredik egy kis izgalom, némi várakozás és öröm, mert ma Sásdon egynapos találkozóra kerül sor. Társunk, akivel együtt utazunk már hét órákor megérkezett értünk, a távolság nem nagy negyedóra alatt ott vagyunk. Ölelések, aztán tesszük a dolgokat, ki-ki a maga által vállalt szolgálatát, minden a helyére kerül. Jönnek a résztvevők, örülünk egymásnak, a jó időnek az előttünk álló gyűléseknek.

Megnyitó: köszöntés, hasznos információk, és megkezdődik a tizenöt éves sásdi csoport egynapos programja. Első gyűlés témája a változás, tartalmas bevezető után a megosztások elgondolkodtatnak és inspirálnak. A második gyűlés bevezetőjét én tartom az elfogadásról. Készültem, mégis úgy izgulok, mint egy első bálos kamasz. A felét sem mondom el annak, amit leírtam, mert az előző téma és az azt követő megosztások egészen mást hoznak fel bennem, de talán sikerül valamit hozzátenni. A megosztásokat hallgatva jövök rá, mennyire jól épülnek egymásra a gyűlések témái.

Ebédszünet, jó beszélgetések, a társakkal közös fagyizás és egy kis pihit követően az őszinteséggel foglalkoztunk a harmadik gyűlésen. A bevezető nagyon megérintett, és nem is tudtam meghatottság nélkül beszélni. A negyedik gyűlésen az elköteleződés került terítékre, mintegy összegzéseként is az előző három témának.

Zárásként egy harminchárom éve józanodó társunk építő és inspiráló üzenetét hallgathattuk meg, ami számomra tele volt olyan hasznos és fontos elemmel, melyeket az irodalomban nem lehet fellelni, mert annyira a személyes felépülés sajátja.

Hálás vagyok, hogy 121 résztvevő között ott lehettem, szolgálhattam, és veletek épülhettem, józanodhattam, és élvezhettem a veletek töltött időt 2026. május 9-én reggel nyolc és dél-után tizenhét óra között.

Levezető ujjgyakorlatként közös vacsora és rock majális volt még a társakkal Dombóváron.

Felépülésem 2534. napján. Dezső